

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2026

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	3
Omgevingswet	3
Wabo	8
Natuurbescherming	9
Waterwet	12
Ambtenarenrecht	12
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	13
Bestuursrecht overig	14
AVG	14
Open overheid	14
Verklaring omtrent het gedrag	15
Vreemdelingenrecht	16
Asiel	16
Procesrecht	16
Regulier	17
Terugkeerbesluit	17
Vreemdelingenbewaring	18

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2026, 576

ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2418](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Awb 4:17, 7:10 lid 1

DWANGSOM EN BEROEP BIJ NIET TIJDIG BESLISSEN. PROCESKOSTEN. Afwijzing aanvraag uittreksel historische adressen. I.c. heeft de rechtbank op goede gronden geoordeeld dat geen dwangsommen verschuldigd zijn en dat het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit over de proceskosten niet-ontvankelijk is. Verwijzing naar arrest HR, 24-05-2024, [ECLI:NL:HR:2024:748](#). Uit dat arrest volgt dat een verzoek om vergoeding van de kosten van bezwaar niet kan worden aangemerkt als een aanvraag als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb, omdat dit verzoek zodanig is verweven met het besluit op bezwaar dat het daarvan niet kan worden losgemaakt. Om die reden is de dwangsomregeling van artikel 4:17 van de Awb daarop niet van toepassing. Een besluit over proceskosten complementeert het al genomen besluit op bezwaar. Nog daargelaten of het bestreden besluit appellanten pas in oktober 2024 heeft bereikt, is een dwangsom bij een apart besluit over proceskosten niet aan de orde. Het enkele feit dat het college op een later moment alsnog de uittreksels heeft verstrekt, betekent niet dat het bestreden besluit is komen te vervallen waardoor een dwangsom verschuldigd zou zijn.

JnB 2026, 577

MK ABRs, 27-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3032](#)

minister van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Awb 1:3

Verordening (EU) 269/2014 2, 4, 5, 6

BESLUIT. BESTUURLIJK RECHTSOORDEEL. Brief met mededeling dat het in Vlissingen verblijvende jacht wordt aangemerkt als een door sancties getroffen goed. I.c. heeft de rechtbank geoordeeld dat de brief een bestuurlijk rechtsoordeel bevat, maar de alternatieve weg om een oordeel van een rechter te verkrijgen is voor MHC Jersey niet onevenredig bezwarend. Wanneer zij een ontheffing zou aanvragen, zijn daaraan geen onredelijke kosten verbonden. De Afdeling kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank. De Verordening biedt in de artikelen 4, 5 en 6 mogelijkheden voor het bevoegde gezag om af te wijken van artikel 2. Er wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de mogelijkheid om ontheffing aan te vragen onevenredig bezwarend is. De brief waarin de minister van Financiën een bestuurlijk rechtsoordeel heeft gegeven, kan daarom niet met een besluit gelijk worden gesteld. Ook het beroep van MHC Jersey op het arrest van het HvJ, 12-03-2026, [ECLI:EU:C:2026:181](#), leidt niet tot een ander oordeel.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2026, 578

Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 27-05-2026, [ECLI:NL:RBNNE:2026:1980](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Oldambt, het college.

Omgevingswet 16.5 lid 2, 16.64a lid 2

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. PUBLICATIE. Verlenen omgevingsvergunning bouw woning. In de eerste twee publicaties is niet vermeld dat een omgevingsvergunning voor een bopa is verleend, zodat niet wordt voldaan aan artikel 16.64a, tweede lid, van de Omgevingswet. In de laatste publicatie, van na de beslissing op bezwaar, staat dat het college de omgevingsvergunning heeft vervangen en een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit heeft verleend. Dat betekent dat de kennisgeving inmiddels voldoet aan de daaraan gestelde eisen. Verder is niet gebleken dat het college verplicht is om de omgevingsvergunning voor een bopa op de website 'regels op de kaart' op te nemen. **HOUDBAARHEID ONDERZOEKSGEGEVENS.** Gelet op artikel 16.5, tweede lid, van de Omgevingswet, kan het college bij het nemen van een besluit gebruik maken van gegevens uit rapporten die ouder zijn dan twee jaar, als wordt onderbouwd dat de gegevens nog actueel zijn. Naar voorlopig oordeel heeft het college dat voldoende gedaan.

[...] Publicatie

9. Verzoeker voert aan dat de vergunning voor verlening van de omgevingsvergunning voor een bopa onduidelijk is gepubliceerd en niet zichtbaar is via 'regels op de kaart'. Bij verlening van een bopa is dat een vereiste, aldus verzoeker.

10. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het betoog niet slaagt.

10.1. De voorzieningenrechter overweegt dat uit de wet volgt dat tegelijkertijd met of zo spoedig na de bekendmaking van de beslissing op een aanvraag om een omgevingsvergunning, het bevoegde gezag kennis moet geven van dat besluit op de manier zoals artikel 12 van de Bekendmakingswet voorschrijft. Dat is in dit geval een kennisgeving in het gemeentelijke publicatieblad.¹ Voor een omgevingsvergunning voor een bopa geldt dat in de kennisgeving wordt vermeld dat het gaat om een bopa.²

10.2. De voorzieningenrechter stelt vast dat de vergunning driemaal is gepubliceerd in het digitale gemeenteblad van de gemeente Oldambt.³ In de eerste twee publicaties is niet vermeld dat een omgevingsvergunning voor een bopa is verleend, zodat niet wordt voldaan aan artikel 16.64a, tweede lid, van de Omgevingswet. In de laatste publicatie (22 april 2026), van na de beslissing op bezwaar, staat dat het college de omgevingsvergunning heeft vervangen en een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit heeft verleend. Dat betekent dat de kennisgeving inmiddels voldoet aan de daaraan gestelde eisen. Aangezien verzoeker, ondanks de onvolledige kennisgeving, tijdig bezwaar heeft kunnen maken ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding om vanwege dit gebrek het besluit te schorsen. Niet gebleken is namelijk dat verzoeker hierdoor in zijn belangen is geschaad.

10.3. De voorzieningenrechter is verder niet gebleken dat het college verplicht is om de omgevingsvergunning voor een bopa op de website 'regels op de kaart' op te nemen. Dat betoog slaagt niet.

Bodem

11. Verzoeker voert aan dat er oude grondonderzoeken uit 2017 zijn aangehaald ter onderbouwing van de bopa. De geldigheidsduur van deze documenten zijn verlopen.

11.1. Het college stelt zich op het standpunt dat de stukken nog representatief zijn. Het rapport uit 2005 toont aan dat er geen sprake was van bodemverontreiniging. Sindsdien zijn er veel woningen gebouwd in Blauwestad. De kavel die overbleven, zijn opnieuw onderzocht in 2017. In dat onderzoek zijn ook PFAS-monsters genomen. Dit onderzoek toonde ook geen vervuiling aan. Het perceel van vergunninghouder is niet gebruikt en altijd braakliggend geweest. Er zijn geen verdenkingen voor potentiële bodemverontreiniging, zodat het rapport uit 2017 voldoende actueel is.

12. Deze grond slaagt niet. Gelet op artikel 16.5, tweede lid, van de Omgevingswet, kan het college bij het nemen van een besluit gebruik maken van gegevens uit rapporten die ouder zijn dan twee jaar, als wordt onderbouwd dat de gegevens nog actueel zijn. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft het college dat voldoende gedaan. Verzoeker heeft de uitleg van het college op zitting ook niet betwist. [...]

JnB 2026, 579

Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 22-05-2026, [ECLI:NL:RBMNE:2026:2814](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wijdmeren (het college), verweerder.
Omgevingswet

Omgevingsplan gemeente Wijdmeren

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERTREDING. CONCREET ZICHT OP LEGALISATIE.

Weigering college om handhavend op te treden tegen het zonder omgevingsvergunning realiseren van een tijdelijke noodopvang voor 70 asielzoekers in het gemeentehuis in Loosdrecht. De verzoeken om voorlopige voorziening worden afgewezen. De voorzieningenrechter verwacht dat de bezwaargronden niet slagen, omdat er bijzondere omstandigheden zijn om van handhaving af te zien. Concreet zicht op legalisatie is aanwezig. Op dit moment zijn er geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de gemeenteraad in de omgevingsvergunningprocedure een negatief advies zal uitbrengen. Het college mag de belangen van tijdelijke noodopvang (tot 1 november 2026) van 70 asielzoekers met waarborgen zwaarder laten wegen dan de belangen van de omwonenden, gelet op de tekorten in de asielopvang. De door verzoekers aangevoerde onomkeerbare omstandigheden door het weigeringsbesluit zijn gelegen in mogelijke criminele gedragingen van asielzoekers en de gevolgen van de onrust vanwege de tijdelijke opvang van asielzoekers in Loosdrecht. Dat zijn geen belangen die zien op de fysieke leefomgeving en daarmee kan in deze procedure geen rekening worden gehouden.

Bij deze uitspraak is een [nieuwsbericht](#) ("Gemeente Wijdmeren mag doorgaan met asielopvang Loosdrecht") uitgebracht.

JnB 2026, 580

Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 20-05-2026, [ECLI:NL:RBNNE:2026:1847](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veendam, het college.

Omgevingswet 1.1, 5.1

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 2.26

Bestemmingsplan "Buitenwoel"

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. VERGUNNINGPLICHT. AANLEGACTIVITEIT.

Verlenen omgevingsvergunning voor geluidscherm op sportpark. Een vergunning voor aanlegactiviteiten is alleen vereist als deze werkzaamheden moeten worden aangemerkt als omgevingsplanactiviteit. I.c. is dit niet het geval. In het bestemmingsplan staat geen enkele beperking of eis voor aanlegactiviteiten. **OMGEVINGSPLANACTIVITEIT.** Gelet op de strijdigheid met artikel 13.1 van de planregels van het bestemmingsplan is voor het plaatsen van het geluidscherm wel een omgevingsvergunning vereist voor een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid en onder a, van de Ow.

TECHNISCHE BOUWACTIVITEIT. Naar voorlopig oordeel is voor het plaatsen van het geluidscherm geen omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid en onder a, van de Ow, vereist. De vergunningplicht geldt alleen voor in het Bbl aangewezen bouwwerken. Uit artikel 2.26, eerste lid, aanhef en onder a, van het Bbl volgt dat er geen omgevingsvergunningplicht geldt voor een bouwwerk zonder dak dat niet hoger is dan 5 meter. Verder is geen sprake van een erf- of perceelafscheiding, waarvoor ingevolge artikel 2.26, tweede lid, aanhef en onder c, van het Bbl een vergunning is vereist als de afscheiding hoger is dan 2 meter. Verwijzing naar ABRS, 13-02-2019, [ECLI:NL:RVS:2019:410](#).

JnB 2026, 581

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 11-05-2026,

[ECLI:NL:RBZWB:2026:4331](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Tilburg, college.

Omgevingswet

Omgevingsplan gemeente Tilburg (omgevingsplan)

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. OPA. Verlenen omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit voor uitbreiding van een woning. Verwijzing naar ABRS 02-04-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:1446](#), waarin de ABRS heeft overwogen dat splitsing van een bouwplan dat uit verschillende onderdelen bestaat in beginsel niet mogelijk is. Het bouwplan moet als één geheel worden beschouwd en kan alleen worden gesplitst indien het bestaat uit onderdelen die in functioneel én bouwkundig opzicht van elkaar kunnen worden onderscheiden. Deze voorwaarden gelden cumulatief. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft het college de aanvraag voor de omgevingsvergunning voor de opa niet op de juiste manier beoordeeld. Uitgaande van een beoordeling van het bouwplan als één geheel is het bouwplan in strijd met het omgevingsplan, zoals ook door het college is erkend. De opa had dan ook niet als zodanig vergund kunnen worden en er is dan ook geen sprake van een gebonden beschikking.

JnB 2026, 582

Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 08-05-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:5393](#)

college van burgemeester en wethouders van Molenlanden.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 5.91 lid 1, 8.0a lid 2

Geurverordening Gemeente Molenlanden 2020 (de Geurverordening)

Bestemmingsplan 'Buitengebied'

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. ETFAL. Verlenen

omgevingsvergunning voor het bouwen van vier tijdelijke tiny houses. Eiseres vreest door het project te worden beperkt in haar bedrijfsvoering. Zij vreest klachten van de bewoners van de tiny houses over geur. Bij de beoordeling of sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat in het kader van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties moet niet alleen rekening gehouden worden met de bestaande situatie, maar ook met de maximale planologische mogelijkheden. Verwijzing naar ABRS, 19-01-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:166](#). Volgens vaste rechtspraak van de ABRS dient echter uitgegaan te worden van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden. Verwijzing naar ABRS, 24-07-2013, [ECLI:NL:RVS:2013:484](#) en 17-11-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:2579](#). I.c. heeft het college voldoende rekening gehouden met een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden op het perceel van eiseres. Ook heeft het college zich bij de beoordeling op het standpunt mogen stellen dat de Geurverordening leidend is en niet de afstanden uit handreiking Bedrijven en Milieuzonering (2009) van de Vereniging Nederlandse Gemeenten, zoals eiseres betoogt.

JnB 2026, 583

Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 01-05-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:6234](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Omgevingswet 5.1 lid 2 onder a

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.3b

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 5.1, 5.9

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. TECHNISCHE BOUWACTIVITEIT. Verlenen

omgevingsvergunning voor funderingsherstel pand. Het college is gelet op het toetsingskader van artikel 8.3, tweede lid, van het Bkl, niet gehouden om te toetsen of het bouwplan aannemelijk maakt of tijdens de uitvoering van de bouwwerkzaamheden voldoende maatregelen zullen worden getroffen om schade door de bouwwerkzaamheden aan de omliggende panden te voorkomen (Hoofdstuk 7 van het Bbl (Bouw- en sloopwerkzaamheden). Hoofdstuk 7 van het Bbl bevat wel een zorgplicht voor iedereen die bouw- of sloopwerkzaamheden verricht of laat verrichten om gevaar voor de gezondheid en veiligheid in de directe omgeving te voorkomen of niet te laten voortduren. Naleving van Hoofdstuk 7 van het Bbl moet worden afgedwongen via de zorgplicht en dus handhaving.

[...] 5.1. Tussen partijen is niet in geschil dat er een het bouwplan vergunningplichtig is op grond van artikel 5.1, tweede lid, onder a, van de Ow in samenhang met de artikelen 2.25 en 2.26 van het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl).

5.2. Voor zover een aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een bouwactiviteit die het verbouwen of het verplaatsen van een bestaand bouwwerk inhoudt, wordt de omgevingsvergunning alleen verleend als aannemelijk is dat wordt voldaan aan de regels van

hoofdstuk 5 van het Bbl. Dat volgt uit artikel 8.3b, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl). Als aannemelijk is gemaakt dat het bouwplan voldoet aan de regels van hoofdstuk 5 van het Bbl moet het college de omgevingsvergunning verlenen. Er is binnen dit toetsingskader geen ruimte om te toetsen aan het Burgerlijk Wetboek en dus of er sprake is van een privaatrechtelijke belemmering. Ook is gelet op dit toetsingskader geen ruimte voor een belangenafweging.

5.3. Op grond van artikel 5.9, eerste lid, van het Bbl zijn op het verbouwen van een bouwwerk de artikelen 4.12 tot en met 4.14 van het Bbl toepassing, waarbij in plaats van het in die artikelen aangegeven niveau van eisen wordt uitgegaan van het niveau voor verbouw zoals aangegeven in NEN 8700. Deze bepalingen zien enkel op de constructie van het te verbouwen bouwwerk en dus niet op het pand van verzoekster.

5.4. Voorop staat dat het college in beginsel dient te beslissen op basis van de aanvraag en de bijbehorende stukken. Vergunninghoudster heeft ervoor gekozen om het funderingsherstel zonder verzoekster uit te voeren. Hoewel de voorzieningenrechter begrijpt dat het wenselijk was geweest om dit gezamenlijk op te pakken, bestaat hiervoor geen wettelijke plicht. Aan het bestreden besluit liggen rapporten ten grondslag van Brak & Eijlers adviseurs voor bouwconstructies bv met betrekking tot het paal draagvermogen en de gewichts- en wapeningsberekening. Verzoekster heeft geen deskundig tegenrapport ingediend op grond waarvan getwijfeld moet worden aan deze rapporten. De voorzieningenrechter ziet dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat het college de omgevingsvergunning had moeten weigeren.

5.5. Het college is gelet op het toetsingskader van artikel 8.3, tweede lid, van het Bkl, niet gehouden om te toetsen of het bouwplan aannemelijk maakt of tijdens de uitvoering van de bouwwerkzaamheden voldoende maatregelen zullen worden getroffen om schade door de bouwwerkzaamheden aan de omliggende panden te voorkomen (Hoofdstuk 7 van het Bbl (Bouw- en sloopwerkzaamheden), zie Stb. 2020, 400, p. 1090 en Stb. 2023, 298, p. 118). De voorzieningenrechter wijst er wel op dat Hoofdstuk 7 van het Bbl een zorgplicht bevat voor iedereen die bouw- of sloopwerkzaamheden verricht of laat verrichten om gevaar voor de gezondheid en veiligheid in de directe omgeving te voorkomen of niet te laten voortduren. Naleving van Hoofdstuk 7 van het Bbl moet worden afgedwongen via de zorgplicht en dus handhaving. De onderliggende procedure leent zich daar echter niet voor. [...]

JnB 2026, 584

MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 21-04-2026, [ECLI:NL:RBZWB:2026:3238](#)

college van Gedeputeerde Staten van Zeeland.

Omgevingswet

Richtlijn 2006/7/EG betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG (Zwemwaterrichtlijn)

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 3.2

OMGEVINGSWET. Aanwijzen 57 wateren als zwemwaterlocatie. I.c. wordt geoordeeld dat GS met inachtneming van artikel 3.2 van het Bkl de 57 wateren mocht aanwijzen als zwemwaterlocaties voor het badseizoen van 2025. Dat de aangewezen zwemwaterlocaties op basis van die parameters voldoen aan de klasse ‘aanvaardbaar’ wordt niet door eiseres betwist. De concentratie van PFAS in de wateren is geen norm waaraan GS zou moeten toetsen bij de vaststelling van de zwemwaterlocaties. GS en de beheerders van oppervlaktewaterlichamen kunnen, als een onderzoek naar de veiligheid daartoe aanleiding geeft, maatregelen treffen om de veiligheid van zwemwaterlocaties te borgen en te

verbeteren. Controle op het voeren van een Blauwe Vlag wordt uitgevoerd door de Stichting Keurmerk Milieu, Veiligheid en Kwaliteit en is niet een aspect dat GS bij het bestreden besluit kan betrekken laat staan verbieden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2026, 585

ABRS, 27-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3018](#)

college van burgemeester en wethouders van Nieuwkoop.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Besluit omgevingsrecht (Bor) Bijlage II artikel 1, artikel 2 aanhef en onderdeel 3

Omgevingsplan gemeente Nieuwkoop 22.24, 22.27, 22.36

WABO. HANDHAVING. VERGUNNINGVRIJ. ACHTERERFGEBIED. Lastgeving onder dwangsom om tuinhuis en hekwerk te verwijderen. De gronden waarop het tuinhuis staat met de bestemming "Tuin - Oeverzone" zijn onderdeel van het erf en daarmee achtererfgebied, als bedoeld in artikel 1 van bijlage II van het Bor. Dit betekent dat artikel 2 van bijlage II van het Bor in beginsel daarop van toepassing is. De planregels staan niet in de weg aan de mogelijkheid de gronden met de bestemming "Tuin - Oeverzone" in te richten als erf. Het enkel in de planregels niet toestaan van gebouwen op deze gronden, wordt daarvoor onvoldoende geacht. Dat in de plantoelichting staat dat de gronden met de bestemming "Tuin - Oeverzone" niet beschouwd worden als "erfgebied" in de zin van het Bor, doet hier niet aan af, alleen al niet omdat de plantoelichting geen juridisch bindend onderdeel is van het bestemmingsplan. **HOOGTE TUINHUIS. MEETMETHODE.** Het college heeft terecht de meetmethode uit het bijlage II van het Bor gebruikt. Metingen in het kader van de beoordeling of een bouwwerk vergunningvrij is op grond van het Bor, moeten verricht worden volgens de meetmethode beschreven in artikel 1, tweede lid, van bijlage II van het Bor, tenzij anders is bepaald. **NIEUW RECHT.** Artikel 22.36, aanhef en onder a, onder 2, in samenhang gelezen met artikel 22.27, onder a, van de regels van het omgevingsplan, heeft dezelfde strekking als artikel 2, aanhef en onderdeel 3, onder b, van bijlage II van het Bor. Daarnaast is de meetmethode, opgenomen in artikel 22.24, eerste lid, van de regels van het omgevingsplan, hetzelfde als de meetmethode uit bijlage II van het Bor. Het tuinhuis mocht ook niet op grond van het nieuwe recht zonder omgevingsvergunning gebouwd worden. **GERINGE OVERSCHRIJDING.** Het zonder de benodigde omgevingsvergunning bouwen van een bouwwerk is geen geringe overtreding. Dat de maximale bouwhoogte om vergunningvrij te kunnen bouwen met slechts 0,28 m wordt overschreden, maakt dit niet anders. Nu artikel 2.1, eerste lid, van de Wabo is overtreden en met handhaving van de wet het algemeen belang is gediend, wordt in de gestelde omstandigheid dat het tuinhuis geen hinder zou veroorzaken, wat daar ook van zij, geen reden gezien dat het college had moeten afzien van handhaving.

JnB 2026, 586

ABRS, 27-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3036](#)

college van burgemeester en wethouders van Haarlem.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1, 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 2o

Besluit omgevingsrecht (Bor) bijlage II artikel 4 aanhef en onderdeel 4

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. Verlenen omgevingsvergunning voor het wijzigen van het dak van een berging. Het college heeft voor zijn motivering verwezen naar een toestemmingsbrief en bouwtekening uit 1931. Maar de berging op de bouwtekening uit 1931 komt niet overeen met de berging zoals die op de bouwtekening bij de aanvraag als "bestaand" is weergegeven. Niet aannemelijk is gemaakt dat de berging zoals die op de bouwtekening bij de aanvraag als "bestaand" staat legaal gebouwd of aanwezig is. Dat betekent dat de bouwtekening een onjuist uitgangspunt bevat. In de aan de omgevingsvergunning ten grondslag liggende adviezen, die zijn opgenomen als bijlage en inhoudelijke overwegingen bij de omgevingsvergunning, wordt van de legale status van de als "bestaand" weergegeven berging uitgegaan waardoor er geen volledige beoordeling van de afwijking van het bestemmingsplan en de belangen van appellanten plaatsgevonden heeft. Dat heeft de rechtbank niet onderkend. De rechtsgevolgen van het besluit zijn ten onrechte in stand gelaten.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2026, 587

MK ABRS, 27-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3059](#)

college van gedeputeerde staten van Zeeland, appellant.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.8, 3.10, 3.12

NATUURBESCHERMING. NATUURONTHEFFING. HAAS. Verlenen ontheffing van het verbod om hazen te doden vanwege gewasschade. ERNSTIGE SCHADE. Omdat een ontheffing op voorhand aan een wildbeheereenheid wordt verleend, moet bij het verlenen van de ontheffing preventief worden aangetoond dat er ernstige schade als artikel 3.8, vijfde lid, onder b, onderdeel 1o, van de Wnb dreigt voor een categorie van gewassen of bedrijven. Bij de inventarisatie van deze schade mag het college kijken naar een drempelbedrag, zoals het eerder in de jurisprudentie geaccepteerde drempelbedrag van € 250,00 per geval, per jaar, per bedrijf. Dat bedrag is echter nooit geïndexeerd. Bovendien is wel vereist dat aannemelijk is dat sprake is van ernstige schade die deze grens overschrijdt. Het moet immers gaan om schade die meer is dan ongemak en het normale bedrijfsrisico overtreft. I.c. heeft het college op zichzelf voldoende onderbouwd dat in de betreffende jaren sprake was van een concrete dreiging van ernstige schade. De gegevens uit het SRS-systeem mogen bij de onderbouwing betrokken worden, ondersteund door de steekproefgewijze taxaties van SRS-meldingen.

ANDERE BEVREDIGENDE OPLOSSING. Door slechts te verwijzen naar de website van Bij12, waar onderzoeken te vinden zijn die relevant zijn voor het onderscheid tussen voorgeschreven en aanbevolen preventieve maatregelen en onderzoeken naar de kosten en baten van de inzet van sommige preventieve middelen, heeft het college onvoldoende

concreet gemotiveerd waarom er geen andere bevredigende oplossingen zijn voor het voorkomen van schade.

[...] 5.1. Uit de memorie van toelichting bij de Wnb (Kamerstukken II 2011/12, 33 348, nr. 3, p. 149-151) volgt dat er een aanvullend beschermingsregime geldt voor dieren die niet onder het beschermingsregime van de Vogelrichtlijn (nr. 2009/147/EG) en de Habitatrichtlijn (nr. 1992/43/EEG) vallen. Dit beschermingsregime is neergelegd in artikel 3.10 van de Wnb.

Gelet op artikel 3.10, tweede lid, van de Wnb is artikel 3.8, met uitzondering van het derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing op de verboden, bedoeld in het eerste lid. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 3.10 van de Wnb (Kamerstukken II 2011/12, 33 348, nr. 3, p. 266) blijkt ook dat de wetgever heeft beoogd dat op het in artikel 3.10 van de Wnb neergelegde verbod een uitzondering kan worden gemaakt als één van de uitzonderingsgronden uit de Habitatrichtlijn, zoals opgenomen in 3.8 zich voordoet. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 15 april 2026 ([ECLI:NL:RVS:2026:2097](#)), onder 6.1, moeten de in artikel 3.8, vijfde lid, van de Wnb genoemde uitzonderingsgronden, ook wanneer deze worden toegepast bij nationaal beschermde diersoorten, worden geïnterpreteerd in het licht van de Habitatrichtlijn. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 7 juli 2021 ([ECLI:NL:RVS:2021:1457](#)), onder 6.5-6.6, en de daar aangehaalde rechtspraak.

5.2. De haas is geen diersoort die op grond van bijlage IV van de Habitatrichtlijn moet worden beschermd. De haas wordt wel genoemd in onderdeel A van de bijlage bij de Wnb. Daarom geldt op grond van artikel 3.10, eerste lid, aanhef en onder a, een verbod om in het wild levende hazen opzettelijk te doden of te vangen.

5.3. Het begrip "ernstige schade" als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onder b, onderdeel 1o, van de Wnb, is door het Hof van Justitie uitgelegd in het kader van artikel 16, eerste lid, onder b, van de Habitatrichtlijn. Op grond van die bepaling mogen de lidstaten afwijken van artikel 12 ter voorkoming van ernstige schade aan met name de gewassen, veehouderijen, bossen, visgronden en wateren en andere vormen van eigendom. Uit de bewoordingen van artikel 16, eerste lid, onder b, van de Habitatrichtlijn blijkt dat deze bepaling niet vereist dat vóór de vaststelling van de afwijkende maatregelen ernstige schade is veroorzaakt (arrest van 14 juni 2007, C-342/05, EU:C:2007:341, punt 40). Aangezien deze bepaling tot doel heeft ernstige schade te voorkomen, is het immers in dit opzicht voldoende dat deze schade zich zeer waarschijnlijk zal voordoen. Het Hof van Justitie heeft in het arrest van 11 juli 2024, C-602/22, ECLI:EU:C:2024:595, punt 67 en verder, geoordeeld dat het begrip "ernstige schade" in artikel 16, eerste lid, onder b, van de Habitatrichtlijn geen indirecte toekomstige schade omvat die niet kan worden toegeschreven aan het specifieke dier waarvoor krachtens die bepaling een afwijking is toegestaan. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 8 november 2023, ([ECLI:NL:RVS:2023:4116](#)), onder 12.4, komt aan de schadehistorie belangrijke betekenis toe.

5.4. Omdat een ontheffing op voorhand aan een wildbeheereenheid wordt verleend, moet bij het verlenen van de ontheffing preventief worden aangetoond dat er ernstige schade als artikel 3.8, vijfde lid, onder b, onderdeel 1o, van de Wnb dreigt voor een categorie van gewassen of bedrijven. Naar het oordeel van de Afdeling mag het college bij de inventarisatie van deze schade kijken naar een drempelbedrag, zoals het eerder in de jurisprudentie geaccepteerde drempelbedrag van € 250,00 per geval, per jaar, per bedrijf. Dat bedrag is echter nooit geïndexeerd. Bovendien is wel vereist dat aannemelijk is dat sprake is van ernstige schade die deze grens overschrijdt. Het moet immers gaan om schade die meer is dan ongemak en het normale bedrijfsrisico overtreft. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 1 april 2026 ([ECLI:NL:RVS:2026:1827](#)), onder 4.5.

5.5. De op 18 december 2020 verleende ontheffing is vooral gebaseerd op oude gegevens. Het door het college aangehaalde Faunabeheerplan 2010-2014 noemt schadecijfers van 2004 tot en met 2008. Naar het oordeel van de Afdeling zijn deze schadecijfers te algemeen en niet inzichtelijk. Verder is de ontheffing gebaseerd op door Bij12 getaxeerde schade over de jaren 2010 tot en met 2014 en 2018. Die gegevens zijn helemaal uitgesplitst en bevatten bovendien geen schattingen maar werkelijke aantallen aan de hand van de gewassen. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de gegevens uit het SRS-systeem bij de onderbouwing betrokken mogen worden, ondersteund door de steekproefgewijze taxaties van SRS-meldingen. De Afdeling acht het waarschijnlijk dat de SRS-gegevens een onderregistratie laten zien, omdat grondgebruikers geen belang hebben bij het registreren van de schade. In het SRS-systeem staat per melding aangegeven wat de gewassen zijn, wat het geschatte oppervlakte is, het geschatte schadebedrag, en de diersoort waaraan het kan worden toegeschreven en voor welk percentage. Er zijn geen aanknopingspunten dat de weergave in het SRS-systeem onjuist is. In veel gevallen bedraagt de geschatte schade meer dan € 600,00. De Afdeling is van oordeel dat het college daarmee op zichzelf voldoende heeft onderbouwd dat in de betreffende jaren sprake was van een concrete dreiging van ernstige schade.

[...] 6. Verder betoogt het college dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat onvoldoende is weerlegd waarom er geen andere bevredigende oplossingen zijn voor het voorkomen van schade en waarom de preventieve maatregelen die door Fauna4life zijn aangedragen niet worden voorgeschreven. Het college wijst op het in de beleidsnota Natuurwetgeving provincie Zeeland opgenomen schema met preventieve maatregelen die worden voorgeschreven en maatregelen die worden aanbevolen. Het verschil daartussen vloeit voort uit onderzoeken die zijn gepubliceerd op de website van Bij12. De voorgeschreven middelen hebben in de praktijk bewezen dat zij effectief zijn. Naar aanleiding van deze onderzoeken heeft Bij12 de Faunaschade-preventiekits voor de diverse schadeveroorzakende diersoorten opgesteld. Ook zijn er onderzoeken gedaan naar de kosten en baten van de inzet van preventieve middelen. De door Fauna4life aangedragen preventieve methodes, de inzet van geur- en smaakstoffen en afleidend voeren, zijn twee methoden die in de praktijk nog niet hebben bewezen altijd effectief te zijn. In sommige situaties zal daar wel gebruik van worden gemaakt door grondgebruikers, maar de inzet is mede afhankelijk van de situatie en (weers)omstandigheden. Daarom is ervoor gekozen deze middelen niet dwingend voor te schrijven.

6.1. Door slechts te verwijzen naar de website van Bij12, waar onderzoeken te vinden zijn die relevant zijn voor het onderscheid tussen voorgeschreven en aanbevolen preventieve maatregelen en onderzoeken naar de kosten en baten van de inzet van sommige preventieve middelen, heeft het college onvoldoende concreet gemotiveerd waarom er geen andere bevredigende oplossingen zijn voor het voorkomen van schade. Het college heeft niet onderbouwd waaruit volgt dat de door Fauna4life aangedragen preventieve methodes - de inzet van geur- en smaakstoffen en afleidend voeren - volgens hem niet altijd effectief bewezen zijn. Mede gelet op het geringe aantal hazen dat per jaar op grond van de ontheffing van 2015 en de vrijstelling van 2019 is gedood, is de Afdeling van oordeel dat het college zich niet zonder concrete motivering en onderzoek naar alternatieve oplossingen op het standpunt heeft kunnen stellen dat de ontheffing strikt noodzakelijk is.

[...] 11.1. Door ook in het besluit van 12 juli 2022 slechts te verwijzen naar de website van Bij12, waar onderzoeken te vinden zijn die relevant zijn voor het onderscheid tussen voorgeschreven en aanbevolen preventieve maatregelen en onderzoeken naar de kosten en baten van de inzet van sommige preventieve middelen, heeft het college onvoldoende concreet gemotiveerd waarom er geen andere bevredigende oplossingen zijn voor het voorkomen van schade. De door het college gegeven motivering over het de inzet van geur- en smaakstoffen, blijkt niet te volgen uit de

Faunaschade Preventiekit. Bovendien ziet dit betoog op het gebruik van chemische geur- en smaakstoffen terwijl er ook plantaardige alternatieven bestaan. Dat de kosten voor afscherming volgens het college te hoog zijn voor, bijvoorbeeld, de teelt van suikerbieten, strookt niet met de aanbeveling van IRS, het kennis- en onderzoekscentrum voor de suikerbietenteelt, om schrikdraad aan bepaalde zijden van het perceel te plaatsen. Mede gelet op het geringe aantal hazen dat per jaar van 2015 tot en met 2020 op grond van de ontheffing en later de vrijstelling is gedood, is de Afdeling van oordeel dat het college niet zonder concrete motivering en onderzoek naar alternatieve oplossingen zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de ontheffing noodzakelijk is. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- MK ABRS, 27-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3009](#);
- Rechtbank Noord-Nederland, 13-06-2025, [ECLI:NL:RBNNE:2025:2582](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2026, 588

MK CRvB, 21-05-2026, [ECLI:NL:CRVB:2026:648](#)

staatssecretaris van Defensie.

Algemeen militair ambtenarenreglement (AMAR) 147

Besluit aanvullende arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsvoorzieningen militairen (Besluit AO/IV) 2

MILITAIR AMBTENARENRECHT. BEDRIJFSONGEVAL OF DIENSTONGEVAL. PRIVÉ-ACTIVITEIT. Het ongeval kan niet aangemerkt worden als dienstongeval. Aangevallen uitspraak bevestigd.

4.3. De Raad deelt het standpunt van de staatssecretaris dat bij beschouwing van de concrete omstandigheden van het ongeval geen sprake is geweest van een uitoefening van de militaire dienst als bedoeld in artikel 2, vierde lid, van het Besluit AO/IV. Blijkens het onderliggende proces-verbaal van ongeval is appelland uit vrije wil en op eigen initiatief een avond gaan stappen in het centrum van [stad] en is hij bij een taxi door een onbekende geslagen. De Raad oordeelt dat hier sprake is van een privé-activiteit. Dat betekent dat geen sprake is van een incident dat heeft plaatsgevonden tijdens de uitoefening van de militaire dienst. De (vrijwillige) uitgaansavond is immers niet gelijk te stellen met het uitvoeren van opgedragen werkzaamheden als bedoeld in artikel 2, vierde lid, onder a, van het Besluit AO/IV, of met dienstgerelateerde handelingen of activiteiten als bedoeld in artikel 2, vierde lid, onder b en c, van het Besluit AO/IV. Appelland heeft geen omstandigheden naar voren gebracht waaruit zou moeten worden afgeleid dat wel sprake zou zijn van een militaire dienstuitoefening. Het ongeval kan dan ook niet aangemerkt worden als dienstongeval.

4.4. Gelet op dat wat onder 4.3 is overwogen, hoeft de vraag of de recuperatie gelijk is te stellen aan een (vredes)operatie en daarmee sprake is van buitengewone of daarmee vergelijkbare

omstandigheden, als bedoeld in artikel 2, vijfde lid, van het Besluit AO/IV, zoals appellant heeft gesteld, niet meer beantwoord te worden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2026, 589

MK CRvB, 20-05-2026, [ECLI:NL:CRVB:2026:626](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) 36a, 65 lid 2

Besluit voorkoming en beperking samenloop WAO- en Wet WIA-uitkeringen met uitkeringen op grond van de sociale wetgeving van een andere Mogendheid (het Besluit) 1

Beleidsregels schorsing, opschorting, intrekking en herziening uitkeringen 2006 3

WAO. BELGISCH RUSTPENSIOEN. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het Belgisch rustpensioen moet worden aangemerkt als een ouderdomsuitkering als bedoeld in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder c, van het Besluit. Anders dan appellant heeft aangevoerd, zijn voormelde artikelen erop gericht om de gevolgen van samenloop van een arbeidsongeschiktheidsuitkering met een uitkering op grond van sociale wetgeving van een andere Mogendheid (in dit geval: België) te voorkomen of te beperken. De regelingen in de WAO (en later Wet WIA) zijn aldus mede bedoeld om te voorkomen dat een verzekerde door samenloop van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen met andere inkomsten (zoals buitenlandse uitkeringen, pensioenen of loon) een inkomen geniet dat hoger is dan het oorspronkelijke loon. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

AVG

JnB 2026, 590

Rechtbank Rotterdam, 06-05-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:6026](#)

minister van Financiën.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) 15

AVG. Afwijzing inzageverzoek. I.c. heeft de minister eiser terecht geen inzage verschaft in de door eiser verzochte naam van de medewerker. Eiser heeft in zijn AVG verzoek alleen verzocht om de naam van de medewerker die eiser bij zijn sollicitaties heeft afgewezen. Met een inzageverzoek als bedoeld in artikel 15, eerste lid van de AVG kan eiser dit niet bereiken. Dit artikel geeft een betrokkene slechts het recht om informatie te verkrijgen over de hem betreffende persoonsgegevens. Artikel 15 van de AVG biedt geen grondslag om persoonsgegevens van derden te verstrekken. De door eiser genoemde uitspraken geven geen aanleiding voor een ander oordeel. Voor zover eiser stelt dat een afwijzingsbericht en aantekeningen van een beoordelaar persoonsgegevens in de zin van de AVG zijn, wordt overwogen dat dit geen onderdeel uitmaakt van deze procedure.

[Naar inhoudsopgave](#)

Open overheid

JnB 2026, 591

MK ABRS, 27-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3040](#)

staatssecretaris van Financiën, appellant.

Wet open overheid (Woo) 4.1 lid 1

Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003

WOO. VERZOEK. De Belastingdienst is een onder de verantwoordelijkheid van de minister werkzame dienst als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, van de Woo. De Belastingdienst is immers onderdeel van het ministerie van Financiën. Daarbij bepaalt artikel 2, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling dat de Belastingdienst onder het gezag van de minister staat. Voor het antwoord op de in deze zaak voorliggende vraag of besluiten op de Woo-verzoeken van 5 en 9 augustus 2022 zijn genomen, is in zoverre daarom niet relevant of het gaat om bij het ministerie van Financiën dan wel bij de Belastingdienst ingediende verzoeken. Gelet op artikel 4.1, eerste lid, van de Woo is de minister, daaronder begrepen zijn als minister optredende staatssecretaris (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 28 augustus 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:2952](#), r.o. 7.1), in beide gevallen bevoegd besluiten te nemen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Verklaring omtrent het gedrag

JnB 2026, 592

Rechtbank Rotterdam, 12-05-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:6175](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder.

Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) 1, 28, 35, 35a, 36

Beleidsregels VOG-NP-RP 2024

VOG. POLITIEGEGEVEN. Weigering van een verklaring omtrent het gedrag (VOG). I.c. heeft verweerder de VOG onterecht geweigerd, omdat de wet in dit geval niet voorziet in de mogelijkheid een VOG te weigeren op basis van alleen een politiegegeven. De wetgever heeft er in de artikelen 35 en 35a van de Wjsg bewust voor gekozen dat verweerder slechts in nader geregelde gevallen een VOG op basis van alleen een politiegegeven weigert. Zo'n nader geregeld geval is hier niet aan de orde. De wet, maar ook het beleid, is er duidelijk over dat verweerder een "gewone" VOG op grond van artikel 35 Wjsg alleen kan weigeren op grond van een justitieel gegeven. Verweerder kan dan ook niet met toepassing van artikel 4:84 Awb als afwijking van zijn beleidsregels, die immers invulling geven aan de in artikel 35 Wjsg gegeven beoordelingsruimte van verweerder, toch op basis van alleen een politiegegeven een "gewone" VOG weigeren. Hiermee is niet zozeer sprake van een afwijking van het beleid, maar van een afwijking van de wet. Voor zover met de beslissing van verweerder al sprake zou zijn van gebruik van de beoordelingsruimte geldt dat tegenwettelijk gebruik daarvan alleen mogelijk is als dat voor de aanvrager begunstigend is. Verwijzing naar CRvB 15-05-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:700](#). Dat is hier niet het geval.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2026, 593

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, 27-05-2026, [ECLI:NL:RBDHA:2026:13788](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 28

ASIEL. Venezuela. De rechtbank oordeelt dat de minister de politieke activiteiten en de problemen vanwege deze politieke activiteiten ongeloofwaardig mocht achten omdat eiser dit niet aannemelijk heeft gemaakt. De rechtbank oordeelt dat het lidmaatschap van Acción Democrática niet maakt dat eiser vreest voor vervolging of ernstige schade. De minister heeft terecht gesteld dat eisers politieke uitingen op sociale media in Venezuela ook geen risico voor vervolging of ernstige vrees opleveren. De rechtbank oordeelt dat de minister echter ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat eiser geen gegronde vrees heeft voor vervolging en geen risico loopt op ernstige schade vanwege zijn politieke overtuiging en sociale media activiteiten in Nederland. Het beroep is daarom gegrond. Gelet op de familieband tussen eiser en eiseres en de samenhang van deze zaken bevat het besluit van eiseres ook een motiveringsgebrek. Ook dit beroep is gegrond. De rechtbank vernietigt de besluiten, draagt de minister op een nieuw besluit te nemen en veroordeelt de minister in de proceskosten (waaronder kosten van een deskundigenrapport).

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB 2026, 594

MK ABRS, 27-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2943](#)

minister van Asiel en Migratie.

Awb 1:3 lid 1, 6:3

PROCESRECHT. Kennisgeving appellabel. Wijziging geboortedatum. Weigering van de school om hem niet in te schrijven is het directe gevolg van de kennisgeving en niet van de overplaatsing.

2.3. Anders dan de minister betoogt, heeft betrokkene aannemelijk gemaakt dat de weigering van die school om hem niet in te schrijven het directe gevolg is van de kennisgeving en niet van de overplaatsing. De overplaatsing bracht mee dat betrokkene moest verhuizen, waarna hij heeft geprobeerd om zich in te schrijven in de internationale schakelklas van het Almere College. Op basis van de kennisgeving, die een verandering aanbracht in de leeftijd van betrokkene, heeft de school zijn inschrijving geweigerd. Dat betrokkene als meerderjarige naar een andere school zou kunnen gaan, laat onverlet dat betrokkene eerder onderwijs heeft gevolgd in een internationale schakelklas en dat hij door de kennisgeving niet in staat is om dit onderwijs in de internationale schakelklas van het Almere College af te ronden.

2.4. Daarbij komt dat betrokkene tegen de overplaatsing naar een meerderjarigenopvang weliswaar geen bezwaar heeft gemaakt, maar hij in een procedure gericht tegen het COA niet zou kunnen bewerkstelligen dat het bevoegd gezag van het Almere College hem toelaat om onderwijs te volgen

in de internationale schakelklas van die school. Zo'n bezwaar zou alleen gevolgen kunnen hebben voor de overplaatsing. Het is daarnaast de vraag of betrokkene tegen de weigering van het Almere College om hem niet in te schrijven, zou kunnen opkomen bij die school. Het is de Afdeling in elk geval niet gebleken dat de minister en de internationale schakelklas van het Almere College een samenwerkingsverband hebben of dat er tussen hen afspraken bestaan, op grond waarvan betrokkene in een procedure over toelating tot de internationale schakelklas aan de orde kan stellen of het Almere College mocht uitgaan van de door de minister vastgestelde leeftijd. [...]

2.5. Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat de kennisgeving appellabel is. De minister heeft het bezwaar tegen de kennisgeving ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. De grief slaagt niet.

[Naar inhoudsopgave](#)

Regulier

JnB 2026, 595

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, 19-05-2026,

[ECLI:NL:RBDHA:2026:13959](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 31 lid 1

EVRM 8

REGULIER. AMV-buitenschuldbeleid. De rechtbank komt in haar eindspraak terug op haar oordeel in de tussenuitspraak dat voor eiser ten tijde van diens minderjarigheid in Guinee adequate opvang aanwezig was in opvanghuis Maison du Bonheur. De minister erkent inmiddels dat hij deze opvangvoorziening niet langer tegenwerpt voor personen ouder dan vijftien jaar. De minister heeft verder onvoldoende onderzoek gedaan naar beschikbare opvang voor eiser tijdens zijn minderjarigheid, terwijl dat wel op zijn weg had gelegen. Dat betekent dat de minister zal worden opgedragen aan eiser een vergunning te verlenen op grond van het AMV-buitenschuldbeleid. Omdat deze uitkomst gevolgen heeft voor de beoordeling van een reguliere verblijfsvergunning op basis van artikel 8 EVRM, kan de rechtbank nog niet over dit deel van het besluit oordelen. Gezien het voorgaande zal de rechtbank de minister ook opdragen in zoverre een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Terugkeerbesluit

JnB 2026, 596

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 06-05-2026, [ECLI:NL:RBDHA:2026:10757](#)

minister van Asiel en Migratie.

Richtlijn 2008/115/EG 3, 5, 6

Richtlijn 2011/95/EU 17 lid 1, 19 lid 3 a

TERUGKEERBESLUIT. Einduitspraak na arrest Tadmur [ECLI:EU:C:2026:257](#) over terugkeerbesluit en beginsel van non-refoulement. De rechtbank komt in de einduitspraak tot

de conclusie dat de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus rechtmatig is. Verweerder zal wel opnieuw moeten beoordelen of hij ambtshalve een reguliere vergunning zal verlenen gelet op de omstandigheid dat aan eiser geen vertrekplicht kan worden opgelegd en hij op dit moment ook niet in staat is om (rechtmatig) Nederland te verlaten. In het besluit is namelijk ervan uit gegaan dat eiser kan worden verplicht om Nederland te verlaten. De rechtbank heeft tot slot uitgelegd waarom de gronden tegen het besluit tot signalering niet slagen. Beroep deels gegrond, deels ongegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2026, 597

MK ABRS, 21-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2846](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 59 lid 1 a

VREEMDELINGENBEWARING. Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, heeft de minister met het vertrekgesprek op 26 maart 2024, in samenhang gezien met de kort voor de voorliggende maatregel ingediende aanvraag voor een laissez-passer, voldoende voortvarend gewerkt aan de voorbereiding van de uitzetting van betrokkene.

[Naar inhoudsopgave](#)